

Türk kadınına özgü bir şey mi bilmiyorum ama gördüğüm bir tweetten sonra artık ikna oldum ki, en azından bizim kadınların evlilik konusundaki beklentilerini yerine getirmek imkansız. Daha doğrusu, *en doğru stratejinin* kötü erkek olmak olduğuna kanaat ettim.

Kadınların da evlilikten şikayetleri çoktur, bazılarının da haklı olduğuna eminim. Bununla beraber erkek tarafı olarak *iyi olmaktan* bugüne kadar bir fayda görmedim. Neticede şikayetlerin türü değişse de, sayısı ve şiddeti değişmiyor. Orada boşanma avukatının da söylediği gibi, ev içinde *mükemmel* olmayı denesenez bile, *falanca konuda neden ailemin yanında durmadın* diye bir *beklenti* var ve bunu aşmak imkansız.

Kötü koca olunca, en azından dışarıda yaptıklarınızdan, kendinize/işinize ayırdığınız zamandan bir fayda varsa, o yanınıza kalıyor. Bakıyorum mesela, evlilikten bana kalan, sorumlulukları ölünceye kadar devam edecek iki çocuktan başka bir şey yok. Onlar için değer mi, değer belki ama yine de evliliğin kendisiyle ilgili bir kazanç değil bu. Güzel bir sorumluluk ama yine de sorumluluk.

Bir de *kötü koca* olunca daha değerli oluyorsunuz. *Belki düzelir* diye daha çok *duygusal yatırım* alıyorsunuz, *daha erkek* kabul ediliyorsunuz. Kadınlar *bulaşıklara yardım eden* erkeklere de, aynı saygıyı duyuyor mu? Şüphelerim var.

2

yes is a world and in this world of yes live all worlds. -e.e. cummings

no is another world and in this world of no live all possibilities.

3 Demokrasinin en kötü tarafı, demiş biri, insanların seçtiği yöneticileri gerçekten hakettiğine dair duyulan o bitmeyen kuşkudur.

İnsanların yöneticilerini *hakettiği* bilinen bir kriter, bununla beraber bu *hakette* şahsi bir hakette değil, yani gidip birinin arabasına vurdun, oradan sana ceza ve tazminat verdiler... gibi bir hakette değil. İnsanın yöneticisini haketmesi, bulunduğu kültürün ürettiği *yönetici* tipinin seçtiği bu insan olması.

Bir yandan kültürünün çeşitli faydalarından nasiplenip, bir yandan onun ürettiği yönetici veya sair insan tiplerinden şikayet etmenin faydası yok. Her ne kadar insanların pek çoğu, biz bundan daha iyisini hakediyoruz, dese de, bunun için gerekli altyapıyı hazırlamak için elini taşın altına koymaz. Diyelim, Erdoğan'ın kötü bir yönetici olduğunu düşünüyorsunuz, politikalarının ve üslubunun doğru olmadığını... 2002'ye kadar geçen Kemalist devirde, eğer Kemalist Cumhuriyet, Erdoğan'dan *daha iyi* bir yönetici üretememişe, bu eksiklik Erdoğan'ın eksikliği değil.

Aynı şekilde eğer bugünkü gidişat, kötü bir yere çıkar ve Türk muhafazakar/İslamcı/milliyetçi vs. kesimleri için, pek de iç açıcı olmayan bir politik iklim belirirse, bundan yine sorumlu olacak olan, bugün Erdoğan'ı *doğru* tarafa çekememiş veya ona alternatif üretememiş kimselerin olacak.

Bu elimizden nasıl gelecek, insanlar bizi dinlemiyor ki? diyeceksiniz. Sorumluluğun şahsi olmayışı da bundan, insanların geneliyle aynı yerde, onlarla aynı dertlere ve zevklere ortaksınız, onlarla yiyor, içiyorsunuz ve o sebeple, onların başına gelen size de geliyor. Bir noktadan sonra (gelecekse) başımıza geleceğe sabretmekten başka yapabileceğimiz de yok, çünkü insanların önemli bir kısmının *teorik* korkulara kapılmasını bekleyerek hayat geçmez. Her şey kötüye gider, bir süre sonra da her şey iyiye gider.